

مسائل پدید آمده در جنازه که از رسول الله ثابت نیستند

مناسب دانستم برای اتمام فائده، به این کتاب فصل ویژه ای بیفزایم. تا مسلمانان با آگاهی از مسائلی که بعداً پدید آمده اند خود را از ارتکاب آن بر حذر دارند و اعمالشان مطابق با سنت رسول الله صلی الله علیه و سلم انجام گیرد. شاعر چه خوش سروده است:

عرفت الشر لا للشر لكن لتوقیه

و من لا يعرف الخیر من الشر یقع فیه

بدی را شناختم نه به خاطر خود آن، بلکه به خاطر نجات از آن. هر کس خوب را از بد تشخیص ندهد، در گرداب بدی ها غرق خواهد شد. حذیفه بن الیمان می گوید:

«كَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْخَيْرِ وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ مَخَافَةَ أَنْ يُدْرِكَنِي»^۱

ترجمه: یعنی مردم درباره خوبی ها از رسول الله صلی الله علیه و سلم سوال می کردند و من همواره در مورد بدی ها، از رسول الله صلی الله علیه و سلم سوال می کردم تا گرفتار آن نشوم. بخاری (29/13) و مسلم.

اگر مطالب این فصل از قبل آماده نبود، اکنون فرصت تدوین و الحاق آن را نمی یافتیم. اما مطالب مورد نظر که بخشی از مطالب وسیع و گسترده ای است که مدتها مشغول تألیف و گردآوری آن بودم از پیش در اختیار داشتم. هدف از گردآوری این مطالب گسترده این بود تا مجموعه ای از مسائلی را که مشتمل بر کلیه بدعت های دینی باشد تدوین کنم و در اختیار مسلمانان قرار دهم. این مطالب ارزنده برگرفته از ده ها کتاب است که خواننده محترم را از زحمت مطالعه بسیاری از کتب قطور، بی نیاز می سازد. بعد از فراغت از مجموعه یاد شده فرصت را غنیمت شمرده، مطالبی را که مربوط به جنایز بود به کتاب احکام جنائز ملحق ساختم.

قبل از پرداختن به بیان این موارد، لازم می دانم قواعد و ضوابطی را که مبنای بدعت بشمار می روند، بیان نمایم.

بدعت هایی که شارع، صراحتاً آنها را از عوامل ضلالت و گمراهی دانسته است، از این قرارند:

الف- کلیه گفتار، کردار و اعتقاداتی که معارض با سنت رسول الله صلی الله علیه و سلم باشند. ولو اینکه مبنای آنها «اجتهاد» باشد.

ب- کلیه اموری که رسول الله صلی الله علیه و سلم انجام دادن آنها را منع کرده، وقتی به قصد تقرب و عبادت انجام گیرند.

ج- انجام دادن کلیه اموری که مشروعیت آنها توقیفی و منوط به نص باشد ولی نصی در مورد آنها وجود نداشته باشد بدعت اند. مگر

اینکه از جانب یکی از اصحاب رسول الله صلی الله علیه و سلم مکرراً و بدون سرزنش دیگر اصحاب انجام گرفته باشد.

د- آنچه از روش کفار به عنوان عبادت انجام می گیرد.

ه- هر آنچه بعضی از علما مخصوصاً متأخرین آن را مستحب شمرده اند و در مورد آن دلیلی وجود ندارد.

و- هر عبادتی که کیفیت انجام آن، از طریق حدیث ضعیف یا موضوع، به ما رسیده باشد.

ز- افراط و زیاده روی (غلو) در عبادات.

ح- هر عبادتی که در شرع، مقید به زمان و مکان نبوده و مردم آن را به زمان و مکان و یا به عدد و صفت خاصی مقید کنند.

telegram.me/ahkamjanayezqeshm